

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.026 van 9 januari 2001
in de zaak A. 98.654/XII-2881.**

In zake : Kim DERUDDER,
wonende te KNOKKE-HEIST,
August Beernaertstraat 3, bus 82

tegen :

de Hogeschool GENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. BRAL,
kantoor houdende te GENT,
Henleykaai 3R.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Kim DERUDDER op 26 december 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 december 2000 van de examencommissie betreffende het tweede jaar sociaal werk, departement Sociaal-Agogisch werk van de Hogeschool Gent waarbij verzoeker niet geslaagd wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift van dezelfde datum waarbij dezelfde verzoeker onder verwijzing naar uiterst dringende noodzakelijkheid aan de Raad van State vraagt als voorlopige maatregel te bevelen dat hij zou worden toegelaten tot het academiejaar 2000/2001 teneinde het derde jaar sociaal-agogisch werk verder te kunnen afwerken;

Gezien het administratief dossier;

Gelet op de beschikking van 28 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 januari 2001, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat E. BRAL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling te dezen de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen moet worden behandeld en afgedaan met de vordering tot schorsing;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens dienstig voor de zaak de volgende zijn :

1.1. Verzoeker volgt aan de Hogeschool Gent, departement Sociaal-Agogisch werk gedurende het academiejaar 1998-1999 het tweede jaar sociaal werk.

In tweede zitting behaalt verzoeker vier onvoldoendes en wordt geoordeeld dat hij niet geslaagd is maar wordt hem toegestaan de punten op acht van de zestien opleidingsonderdelen naar het volgende jaar over te zetten.

1.2. Tijdens het academiejaar 1999-2000 doet verzoeker het tweede jaar sociaal werk over.

Hij volgt tevens opleidingsonderdelen uit het jaarprogramma van het derde jaar in het kader van een individueel aangepast jaarprogramma.

Wat het tweede jaar betreft, wordt verzoeker noch in eerste, noch in tweede zittijd geslaagd verklaard.

In tweede zittijd heeft hij onvoldoende cijfers voor twee van de zestien opleidingsonderdelen, namelijk economie (9.0/20) en strafrecht-jeugdrecht (6.0/20).

1.3. Hij tekent bezwaar aan tegen de laatstgenoemde beslissing van 19 september 2000 en uit in diverse brieven een aantal grieven betreffende zijn quotering op de voornoemde twee opleidingsonderdelen maar vooral vraagt hij of hij toch niet kan worden gedelibereerd.

Bij brief van 9 oktober 2000 verzoekt hij om hem als vrij student in het laatste jaar in te schrijven.

Op 12 oktober 1999 wordt hem gemeld dat een buitengewone zitting van de examencommissie tweede jaar zal doorgaan op woensdag 25 oktober 2000.

Die dag beslist de examencommissie het negatieve resultaat te behouden.

1.4. Verzoeker vraagt daarop bij uiterst dringende noodzakelijkheid aan de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de negatieve beslissingen van 19 september en 25 oktober 2000 die te zijnen opzichte zijn genomen.

1.5. Bij arrest nr. 91.057 van 23 november 2000 wordt de schorsing bevolen van de tenuitvoerlegging van die beslissingen.

Dat arrest bevat een uitvoerig relaas van de daaraan voorafgaande feiten die hierboven in het kort zijn herhaald.

Het arrest overweegt voorts onder meer het volgende :

"Overwegende dat op die wijze beschouwd, te dezen en in de huidige stand van de procedure de onzekerheid blijft bestaan of de examencommissie wel degelijk opnieuw de betwiste examens aan een nader onderzoek heeft onderworpen, maar vooral, of zij vervolgens werkelijk heeft beslist dat de uitslag van verzoeker diende uit te komen op een niet-slagen na te hebben overwogen of een student zoals verzoeker kan slagen, die in een tweede jaar dat hij overdoet in tweede zittijd 62,4 % behaalt, met twee tekorten op zestien, waarvan één klein tekort, betreffende opleidingsonderdelen met een gezamenlijke waarde van 7/60 van de studiepunten, waarvoor hij ooit reeds voldoende haalde, met als bijkomend element dat hij reeds 12/20 punten haalde op opleidingsonderdelen in het derde jaar; dat immers verzoeker werkelijk in de situatie lijkt te verkeren van wat als een "delibereerbaar" student kan worden beschouwd; dat randgevallen zoals verzoeker echter juist het bestaan van examencommissies en hun deliberaties lijken te verantwoorden; dat immers, ingeval de van toepassing zijnde normering enkel zou toelaten dat cijfermatige gegevens een uitslag bepalen, het bestaan van een delibererende examencommissie nutteloos en zelfs onrechtmatig zou zijn; dat zulks te dezen anders is; dat aldus kon worden verwacht dat, rekening gehouden met de voormelde bijzondere omstandigheden, ingeval de examencommissie verzoeker als niet-geslaagd wenste te beschouwen, zij bijzondere motieven had en ook te kennen zou geven, op grond waarvan zij opteerde voor de voor hem negatieve en niet voor de voor hem positieve beslissing; dat dergelijke motieven vooralsnog niet bekend zijn; dat het niet aan de Raad van State toekomt om zelf te beslissen over het lot van verzoeker; dat het daarentegen aan de examencommissie zal zijn om, gelet op het jaarverloop en het recht van verzoeker op een vaststaande uitslag, ten spoedigste opnieuw over verzoeker te delibereren, aangezien hij na schorsing van de tenuitvoerlegging van haar beslissingen, niet meer over dergelijke vaststaande uitslag beschikt";

1.6. Verzoeker schrijft op 26 november 2000 de voorzitter van de examencommissie aan, een "spoedige beslissing" vragend. Hij voegt een afschrift van het examen strafrecht-jeugdrecht betreffende bepaalde vragen met zelf opgezochte mogelijke antwoorden ingevolge het nog steeds ontbreken van de gevraagde modelantwoorden.

Bij brief van 28 november 2000 dringt verzoeker aan, erop wijzend dat reeds meer dan een week verstreken is sinds het arrest van de Raad van State.

Op 3 december 2000 herhaalt verzoeker zijn vraag en deelt mee dat hij eraan houdt zijn standpunt nogmaals toe te lichten juist vóór de herdeliberatie. Hetzelfde gebeurt bij brief van 10 december 2000.

1.7. Bij brief van 8 december 2000 deelt de voorzitter van de examencommissie verzoeker mee dat een buitengewone zitting van de examencommissie belegd wordt op 19 december 2000, dat verzoeker kan gehoord worden en eventueel het dossier betreffende zijn examens nogmaals kan inzien op 15 december 2000.

1.8. Bij brief van 19 december 2000 wordt verzoeker de te dezen bestreden beslissing van dezelfde dag van de examencommissie meegedeeld. Het proces-verbaal beslaat achttien bladzijden.

In de bestreden beslissing worden vooreerst, en dit over de bladzijden 3 tot en met 15, de examens strafrecht-jeugdrecht en economie aan een uitvoerig onderzoek onderworpen : vraag per vraag wordt het antwoord van verzoeker vergeleken met het modelantwoord en de quoteringszin wordt telkens "correct en gegrond" bevonden.

De beslissing stelt ten slotte "over het globale resultaat" hetgeen volgt :

"Dat de bestreden quoterings, na grondig onderzoek door de examencommissie, gegrond zijn.

Dat er geen enkele onregelmatigheid kan worden vastgesteld in de quoterings van de examens die de situatie van de student ongunstig zou hebben kunnen beïnvloed.

Dat nu dhr. Kim Derudder slechts 8 opleidingsonderdelen diende af te leggen in zijn bisjaar, daarbij in de eerste zitting slechts 4 vrijstellingen kon behalen, en in de tweede zitting, terwijl hij slechts 4 opleidingsonderdelen diende af te leggen, nog steeds twee niet onbelangrijke tekorten haalde. Daarbij moet opgemerkt worden dat voor de 4 opleidingsonderdelen waarvoor betrokkene in de eerste zitting niet geslaagd was hij voor alle vier deze opleidingsonderdelen niet de helft der punten haalde, waaronder twee ernstige tekorten (personeelswerk 7/20, sociale psychologie 6/20, economie 9/20, strafrecht/jeugdrecht 9/20).

Dat gezien de geringe belasting het verwonderlijk is dat dhr. Kim Derudder op een dergelijke wijze, zelfs benedenmaatse manier de resterende examens heeft afgelegd.

Dat van een student die slechts een beperkt aantal examens moest afleggen, toch een grotere inspanning kan worden verwacht, dat moet leiden naar een beter resultaat.

Dat betrokkene, na het eerste jaar te hebben overgedaan (slechts na de vierde zitting slaagde hij : eerste zitting 46,3 %, tweede zitting 16,3 %, derde zitting 46,7 % en vierde zitting 55,8 %), ook voor het tweede jaar tot vier maal toe moest herkansen (eerste zitting 46,7 %, tweede zitting 57,8 %, derde zitting 59,2 %, vierde zitting 62,4 %, waarbij men dus een erg moeizame progressie moet constateren), en dan, in zijn vierde zitting voor het tweede jaar nog belangrijke tekorten houdt.

Dat de stage, waar betrokkene naar verwijst als hebbende een doorslaggevend belang, niet van die aard was dat zij als uitstekend kon worden bestempeld, en ook niet van die aard dat zij elk tekort kon vergoelijken, net als de schaarse goede punten in het globale resultaat.

Dat de examencommissie niet enkel rekening heeft gehouden met de vaststaande tekorten voor het bepalen van haar eindoordeel, maar alle aspecten die een licht kunnen werpen op de globaliteit van het resultaat in overweging heeft genomen.

Dat de examencommissie van oordeel is dat dhr. Kim Derudder te weinig betrokkenheid vertoont

bij het opleidingsproces en duidelijk (nog) niet over de vereiste maturiteit en attitudes naar het beroep toe beschikt zoals vereist voor het slagen in een tweede jaar : immers de beroepsbewaamheid is niet alleen gebaseerd op kennis en vaardigheid maar ook en vooral op attitudecompetenties. 'Attitude' betekent hier een min of meer permanente ingesteldheid van iemand ten aanzien van bepaalde aspecten van de eigen ervaringswereld. Een aantal basisattitudes hebben enerzijds vooral betrekking op de eigen persoon van de hulpverlener en anderzijds op de eigen professionaliteit in een ontwikkelende samenleving.

Meer geëxpliciteerd betreft het :

attitudes betreffende de eigen beroeps-persoonlijkheid : in staat zijn tot zelfreflectie; in staat zijn om eigen socialisatieprocessen te situeren in het beroepsmatig optreden; openheid voor feedback en confrontatie; actief deelnemen aan vormen van werkondersteuning.

Attitudes betreffende communicatieve ingesteldheid : een attitude ontwikkelen van respect, echtheid, acceptatie en inlevingsvermogen; een assertieve attitude ontwikkelen.

Attitudes betreffende gerichtheid op professionaliteit : over een alerte, bevragende en kritische ingesteldheid beschikken; over voldoende draagkracht beschikken; initiatieven nemen; leergierig zijn; flexibel, creatief en dynamisch zijn, zich op een geëngageerde wijze betrokken voelen; verantwoordelijkheid opnemen; de nodige realiteitszin aan de dag leggen.

Attitudes betreffende deontologische ingesteldheid : oordelen vanuit weloverwogenheid; rekening houden met het geheel van waarden en normen eigen aan de beroepsuitoefening; respect hebben voor de persoonlijke en culturele eigenheid van anderen.

Attitudes betreffende ruime maatschappelijke interesse : op een geëngageerde wijze betrokken zijn op problemen van individuen en groepen en op de maatschappelijke context; op een alerte wijze gericht zijn op maatschappelijke ontwikkelingen met betrekking tot een adequate beroepsuitoefening.

De examencommissie is van oordeel dat dhr. Kim Derudder niet aan dit vereiste minimale profiel beantwoordt, ondanks de constatering dat betrokkene over 4 zittijden wel een aantal redelijke punten (met een schaarse uitschieter) heeft verzameld.

Dat het beoordelen van opleidingsonderdelen uit het derde jaar slechts kan in overweging genomen worden na slagen in het tweede jaar (art. 70AOR).

Dat de voorzitter uitdrukkelijk vraagt of er in dit kader positieve elementen kunnen aangehaald worden.

Dat één jurylid, voor wiens opleidingsonderdeel betrokkene reeds in de tweede zittijd van 1998-99 was geslaagd, meent dat zij op het einde tocht reeds een begin van een mentaliteitsverandering was waar te nemen, maar dat er geen zicht op heeft of dit zich in 1999-2000 heeft doorgezet;

Dat geen enkel jurylid hier iets aan wenst toe te voegen in het voordeel van de student, dat integendeel meerdere examinatoren, die wel in dit academiejaar hebben les gegeven aan Dhr. Derudder, bevestigen dat dhr. Kim Derudder zeer weinig betrokkenheid vertoonde bij meerdere opleidingsonderdelen, met een minimalistische instelling ten opzichte van het uitvoeren van taken, en met veelvuldige afwezigheden. Tekenend is dat meerdere juryleden er getuige van waren dat dhr. Kim Derudder na de proclamatie een collega aanklampie, met name Mw. Agnes Biltris, in de veronderstelling dat het Mw. Ann De Brouwer was, titularis van het opleidingsonderdeel strafrecht/jeugdrecht, waaruit blijkt dat hij de titularis van het vak niet de visu kon identificeren (aangezien hij zelden of nooit lessen bijwoonde in de twee jaar dat het opleidingsonderdeel deel uitmaakte van zijn curriculum).

Dat meerdere juryleden ook menen dat betrokkene getuigt van te weinig betrokkenheid bij het werkveld, dat het in dat kader tekenen is dat hij bij het overdoen van de stage, zoals hoger reeds aangehaald, slechts een 13 op 20 behaalde, naar de normen van het departement een merkwaardig lage score (bij het overdoen van een stage). Dat zij tevens menen dat betrokkene slechts inspanningen deed op het ogenblik dat hem een negatieve beoordeling wegens te weinig inspanningen in het vooruitzicht werd gesteld en dat betrokkene aldus eerste met de realiteit moest worden geconfronteerd vooraleer hij inzag dat er van hem meer werd verwacht.

Dat de examencommissie zonder vooringenomenheid de deliberatie ab initio hernomen hebbende, het globale examenresultaat als onvoldoende beschouwt.

Dat in dit geval er onvoldoende elementen zijn om, rekening houdend met de omstandigheid dat betrokkene twee tekorten heeft die volgens het gebruik in het betrokken departement niet delibereerbaar zijn, in het voordeel van de student een beslissing te nemen".

2. Over de grondvoorwaarden van de schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de eerste en derde voorwaarde betreft, dat verzoeker er terecht op wijst dat, aangezien het nieuwe academiejaar 2000-2001 reeds drie maanden is aangevangen, een eventuele schorsing na de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen om verzoekers nadeel te weren; dat reeds in het voornoemde arrest nr. 91.057 van 23 november 2000 in hoofde van verzoeker het rechtens vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd aanvaard, dat gelegen is in het verlies van een studiejaar; dat, gelet op de ondertussen verlopen tijd, de daaromtrent in dat arrest gedane vaststellingen met des te meer klem gelden; dat aan de eerste en derde voorwaarde om de vordering tot schorsing toe te wijzen is voldaan, hetgeen de verwerende partij overigens niet betwist;

2.3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker zich steunt op schending van de materiële motiveringsplicht door als volgt de materiële motieven van de bestreden beslissing aan kritiek te onderwerpen :

1/ hij betwistte slechts ondergeschikt de regelmatigheid van de tekorten maar wilde vooral dat de examencommissie herdelibereerde gelet op zijn eindresultaat van 62,4 %; aan de quoterings werd "betreurenswaardig zeer veel tijd besteed, zonder tot de kern van de zaak te komen";

- er komen in de bladzijden betreffende die quoterings dan ook nog onjuistheden voor :
 - verzoeker had wel lesnota's en was in de lessen aanwezig;
 - Ann De Brouwer was geen docerend titularis van het opleidingsonderdeel strafrecht in 1998/1999, wel een overleden advocaat;

2/ wat het globale resultaat betreft :

- na de tweede zittijd 1999/2000 waren er niet nog steeds "twee" niet onbelangrijke tekorten, maar slechts één, namelijk strafrecht-jeugdrecht en dan nog met het minimum aan gewicht, zijnde 3/60;
- verzoeker verwierf voor de opleidingsonderdelen sociale psychologie en personeelswerk, in de tweede zittijd onderscheiding; zijn stage werd goed doorlopen met resultaat 13/20 (en gewicht 11/60); hij is van oordeel dat onder meer deze en andere positieve resultaten in de deliberatie aan bod hadden moeten komen en niet enkel de negatieve;
- de tekst van 25 regels op bladzijden 16-17 van de beslissing werd zo goed mogelijk toegepast tijdens de stage wat op de vereiste maturiteit en attitudes naar het beroep toe wijst en verzoeker heeft wilskracht aan de dag gelegd om de uitdaging van een andere standplaats dan die van het vorig academiejaar te betrachten;
- zelfs examenuitslagen van het eerste jaar worden vermeld, maar uitsluitend negatieve;

- hij was zelden of nooit afwezig tijdens de lessen voor het tweede jaar en nooit tijdens de lessen van het derde jaar, tenzij om stageredenen;
- het is niet juist dat hij na de proclamatie iemand aanklampte; het was de heer Marc DEMEY, die hem bijstond, die een mevrouw uit een groep van drie personen heeft aangesproken na de proclamatie terwijl hijzelf niet eens in de buurt was;
- geen enkele uitslag maakt deliberatie onmogelijk aangezien de examencommissie een andere waarde kan hechten aan het examencijfer van de betrokken examinerator;

2.3.2. Overwegende dat de examencommissie terecht lijkt te hebben vastgesteld dat de quoteringen op opleidingsonderdelen waarvoor verzoeker onvoldoendes haalde, correct en gegrond waren; dat uit het proces-verbaal lijkt te moeten worden afgeleid - omdat het daarover zwijgt - dat de twee betrokken titularissen zelf geen stappen hebben gedaan in de richting van een relativeren van die tekorten; dat een dergelijke gestrengheid tegenover onvoldoendes kan worden betoond; dat het te dezen eveneens anders had gekund, gemotiveerd bijvoorbeeld door de behoorlijke totaaluitslag van verzoeker van 62,4 % en doordat de beide opleidingsonderdelen slechts voor een weging van 7/60 de uitslag medebepaalden en verzoeker voor reeds twee opleidingsonderdelen van het derde jaar voldoende had verworven; dat de veronderstelde absolute handhaving van de beide onvoldoendes de examencommissie aldan voor haar bevoegdheid en plicht plaatste, te "delibereren", dit wil zeggen als groep te beslissen of zij al dan niet de opstelling van de beide titularissen volgde; dat ook hier twee houdingen mogelijk waren; dat aldus de examencommissie na stemming het standpunt van de beide betrokken titularissen had kunnen verwerpen en verwijzende bijvoorbeeld alleen al naar de voormelde

totaaluitslag en het relatieve gewicht van de beide opleidingsonderdelen, verzoeker geslaagd had kunnen verklaren; dat de examencommissie zulks niet heeft gedaan maar voor de andere mogelijke beslissing heeft gekozen - en dit blijkt de eindformule van het proces-verbaal "unaniem" - en verzoeker niet geslaagd heeft verklaard; dat voor die beslissing in het proces-verbaal diverse motieven worden aangedragen die in feite en in rechte aanvaardbaar moeten zijn; dat verzoeker de deugdelijkheid van die motieven blijkt te betwisten en zij hierna zullen worden onderzocht;

2.3.3.1. Overwegende dat de laatste overweging van de bestreden beslissing eerst dient te worden besproken, aangezien zij als een soort samenvattend motief overkomt; dat daarin de examencommissie van oordeel is dat "in dit geval er onvoldoende elementen zijn om, rekening houdend met de omstandigheid dat betrokkenen twee tekorten heeft die volgens het gebruik in het betrokken departement niet delibereerbaar zijn, in het voordeel van de student een beslissing te nemen";

Overwegende dat de overweging, dat verzoeker twee "niet-delibereerbare tekorten" heeft, in de huidige stand van de procedure in rechte als motief niet aanvaardbaar lijkt, hetgeen de verwerende partij ter zitting blijkt toe te geven; dat, mochten er al tekorten bestaan die niet delibereerbaar zijn, te dezen alvast door geen enkel stuk wordt aangetoond dat het voormelde "gebruik" zou bestaan en voorts dat dit algemeen voor alle te beoordelen studenten van het departement zou worden toegepast; dat overigens, mocht dat motief aanvaardbaar zijn, de bestreden beslissing wat het onderdeel "globaal resultaat" betreft, grotendeels overbodige motieven lijkt te bevatten doordat in de beslissing aan het motief van de

niet-delibereerbaarheid toch nog een aanzienlijk aantal andere motieven worden toegevoegd; dat aldus de examencommissie zelf de indruk wekt geen zekerheid te hebben betreffende het decisief karakter van dat motief;

2.3.3.2. Overwegende dat in een aantal overwegingen van de bestreden beslissing specifiek de situatie in ogenschouw wordt genomen van verzoeker als student die zijn jaar overdeed en ook zijn eerste jaar had dienen over te doen; dat daarbij wordt gewezen op het beperkte aantal opleidingsonderdelen dat verzoeker nog diende af te leggen voor het tweede jaar, zijn vier tekorten in de eerste zittijd nogmaals worden vermeld, zijn prestatie voor die zittijd "matig en zelfs benedenmaats" wordt genoemd, dat voorts de percentages van de vier zittijden van de eerste twee academiejaren worden aangegeven en sprake is van de "erg moeizame progressie" daarin;

Overwegende dat het lijkt alsof de examencommissie verzoeker als student die een bisjaar doorliep en dit ook diende te doen voor zijn eerste jaar, strenger heeft beoordeeld dan de commissie had gedaan met een student die niet in een dergelijke situatie verkeerde; dat ter zitting de verwerende partij niet kon antwoorden op de vraag of een dergelijke gedifferentieerde behandeling van studenten in bisjaren vaste praktijk van de examencommissie was; dat in de huidige stand van de zaak het alvast in rechte niet aanvaardbaar lijkt dat moeizame progressie doorheen een studiecurriculum en het feit dat een student bist of zelfs tweemaal biste, hem negatief wordt aangerekend en leidt tot een strengere beoordeling van behaalde onvoldoendes; dat er anders over oordelen lijkt in te gaan tegen het bestaan zelf van tweede zittijden, bisjaren, vrijstellingen,

overzettingen en individuele aangepaste jaar-programma's; dat het evalueren van concrete resultaten teneinde een student voor een studiejaar niet te doen slagen op zichzelf lijkt te moeten gebeuren, zonder overwegingen die gerelateerd zijn aan zijn studieverleden; dat immers elk van de voormelde studiefaciliteiten in wezen ingaat tegen het tijdselement als evaluatiecriterium, hoewel dat criterium op zich niet kennelijk onredelijk lijkt voor evaluatie in het algemeen; dat de onderwijsregelingen echter langzamerhand een hybride karakter zijn gaan vertonen doordat zij enerzijds wel nog evaluaties per studiejaar voorschrijven maar anderzijds ook al de voormelde faciliteiten kennen; dat in de huidige stand van de procedure aldus moet worden vastgesteld dat te dezen de examencommissie het examenresultaat van het te evalueren jaar had moeten beoordelen zonder daarbij negatieve elementen uit verzoekers studieverleden of zijn situatie als bisser te betrekken; dat de examencommissie verzoeker diende te evalueren als hebbende 62,4 %, met deelresultaten 16, 15, 14 (3x), 13 (3x), 12(6x), 9, 7, zonder deze punten te relativeren door verwijzing naar zijn studiecurriculum; dat zij echter het tegendeel heeft gedaan;

2.3.3.3. Overwegende dat het resterende deel van de de motivering de vaststelling lijkt te willen verduidelijken, dat verzoeker "te weinig betrokkenheid vertoont bij het opleidingsproces en duidelijk (nog) niet over de vereiste maturiteit en attitudes naar het beroep toe beschikt zoals vereist voor het slagen in een tweede jaar"; dat daaraan wordt toegevoegd dat de beroepsbekwaamheid niet enkel is gesteund op kennis en vaardigheid maar ook en vooral op "attitudecompetenties"; dat vervolgens in uitvoerige bewoordingen, die "attitude" wordt beschreven en wordt geconcludeerd dat verzoeker "niet aan dit vereiste

minimale profiel beantwoordt"; dat voorts wordt vermeld dat een lid van de examencommissie eind 1998-1999 een "begin van mentaliteitsverandering" ontwaarde bij verzoeker maar tevens dat "geen enkel jurylid hier iets aan wenst toe te voegen in het voordeel van de student" maar een aantal examinatoren wel bevestigen dat verzoeker "zeer weinig betrokkenheid" vertoonde bij verscheidene opleidingsonderdelen, met een "minimalistische" instelling ten opzichte van het uitvoeren van taken; dat het "aanklampen" van een vermeend verkeerde titularis als illustratie van een gebrek aan lesaanwezigheid en dus gebrek aan betrokkenheid wordt aangevoerd; dat ten slotte als verduidelijking van een te geringe "betrokkenheid bij het werkveld" naar het resultaat van 13 op 20 bij de stage wordt verwezen, hetgeen een "merkwaardig lage score bij het overdoen van een stage" wordt genoemd "naar de normen van het departement" en de stage tevens wordt bestempeld als "niet van die aard" dat zij elk tekort kon vergoelijken, "net als de schaarse goede punten in het globale resultaat";

Overwegende dat de criteria die het voormelde profiel zouden moeten vormen niet concreet lijken te zijn toegepast op verzoeker; dat immers ten opzichte van geen enkele van de vele opgesomde attitudes wordt gezegd in hoeverre en op welke wijze verzoeker niet aan de verwachte normen beantwoordde; dat voorts het voormelde gebrek aan betrokkenheid al evenmin concreet en pertinent lijkt te zijn ingevuld voor verzoeker; dat immers hoogstens sprake is van gebrek aan lesaanwezigheid, maar dat zulks wordt tegengesproken door verzoeker, die bovendien kan wijzen op vergissingen daaromtrent in hoofde van de examencommissie inzake het aanklampen van een titularis en de onmogelijkheid dat titularis Ann DE BROUWER hem -meer dan gedurende de tijd die zij aan hem doceerde-

niet in haar lessen opmerkte; dat het gebruik van de voormelde criteria bijgevolg niet lijkt te kunnen leiden tot de conclusie dat het verzoeker aan maturiteit of betrokkenheid bij de opleidingsonderdelen en het werkveld ontbrak; dat aldus zelfs in de huidige stand van het geding de vraag niet meer moet worden beantwoord of de voormelde evaluatiecriteria -die niet duidelijk aan bepaalde opleidingsonderdelen kunnen worden gerelateerd- op zichzelf al concreet en pertinent genoeg zijn om decisief een evaluatie in een negatieve richting te sturen en of zij voor alle debereerbare studenten zijn aangewend op een vergelijkbare wijze;

Overwegende dat te dezen de punten, behaald door verzoeker voor de opleidingsonderdelen van het tweede jaar, juist in de andere richting lijken te wijzen dan de voormelde conclusies in de bestreden beslissing betreffende betrokkenheid en maturiteit; dat immers, eensdeels, wat betrokkenheid bij de opleidingsonderdelen betreft, uit de cijfers daarop door verzoeker behaald, behalve mogelijks uit de twee negatieve resultaten, niets decisiefs kan worden afgeleid, aangezien verzoeker daarop de voormelde voldoende punten behaalde en moeilijk wordt ingezien hoe veertien evaluaties die uitkomen op voldoende cijfers, toch kunnen bijdragen tot een negatieve beoordeling wegens te geringe betrokkenheid; dat, anderdeels, wat maturiteit en betrokkenheid bij het werkveld betreft, niet wordt aangetoond hoe verzoekers resultaten op opleidingsonderdelen als economie en strafrecht-jeugdrecht daartoe maatstaf kunnen zijn maar daarentegen de uitslag op de stage, zijnde 13/20, dat op het eerste gezicht wel kan zijn en verzoeker daar een voldoende cijfer behaalde; dat het daarbij onterecht lijkt dat de examencommissie die uitslag negatief inschat: een cijfer van 13 lijkt niet als een

"merkwaardig lage score" te mogen worden aangemerkt; dat aldus, aangezien enkel de punten van het te evalueren studiejaar zelf in de deliberatie mogen worden betrokken, zelfs niet verder moet worden ingegaan op het element dat verzoeker in zijn voordeel aanbrengt, dat hij een andere stageplaats heeft gehad bij het "overdoen" van zijn stage en evenmin op de vraag of de "normen" omtrent de stage die het departement zou hanteren, deugdelijk zijn;

2.3.4. Overwegende dat de bestreden beslissing bij de beoordeling van het globale resultaat, betreffende de cijfermatige resultaten van het te evalueren studiejaar niets overweegt, behalve dat de voormelde punten op de stage worden gerelativeerd en gesteld wordt dat die stage niet van die aard was dat zij elk tekort kon vergoelijken, "net als de schaarse goede punten in het globale resultaat"; dat op het eerste gezicht het niet met de feitelijke gegevens van het dossier lijkt overeen te stemmen, indien bij een uitslag als deze van verzoeker gesproken wordt van "schaarse goede punten"; dat mogelijks de examencommissie hierbij vergelijkt met de uitslagen van de andere studenten maar deze niet aan de Raad van State zijn medegedeeld; dat daarentegen de examencommissie weliswaar de twee tekorten zelf uitvoerig heeft onderzocht wat hun totstandkoming betreft, maar verder niet heeft gedaan wat had kunnen worden verwacht, namelijk de twee tekorten op hun zwaarte beoordelen en het respectieve gewicht van de betrokken opleidingsonderdelen bespreken tegen het licht van het globale jaarresultaat en van de punten op de andere opleidingsonderdelen; dat de afwezigheid van een aanzienlijk aantal leden van de examencommissie die voldoende of klaarblijkelijk goede punten hebben gegeven daarbij indifferent moet zijn en het aan de wel aanwezige leden van de commissie is om ook die cijfers

evenzeer als die van de aanwezige leden, te laten doorwegen in de beslissing, naar het gewicht van de respectieve opleidingsonderdelen; dat in de bestreden beslissing niet is aangetoond op grond van welke criteria die voor elke debiteerbaar student werden gehanteerd, verzoeker in die mate in zijn leerproces heeft gefaald dat de cijfers 9/20 en 6/20 niet kunnen worden opgetrokken, nu hetgeen de verwerende partij tegenover die cijfers plaatst vooralsnog niet van aard lijkt om de meer dan 62 % van de verzoeker niet als voldoende te beschouwen;

2.3.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat lijkt te moeten worden afgeleid dat de bestreden beslissing niet is gesteund op deugdelijke motieven; dat bijgevolg het middel gesteund op schending van de materiële motiveringsplicht ernstig is; dat ook aan de tweede door artikel 17 gestelde voorwaarde is voldaan;

3. Over de voorlopige maatregelen.

Overwegende dat krachtens artikel 18, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State alle nodige maatregelen kunnen worden bevolen om de belangen van de partijen bij de oplossing van de zaak veilig te stellen;

Overwegende dat verzoeker vraagt om hem reeds toe te laten tot het derde jaar sociaal werk van het lopend academiejaar 2000/2001, dit in afwachting van een herdeliberatie en een arrest ten gronde over de gevraagde nietigverklaring van de bestreden beslissing; dat een dergelijke vraag gerechtvaardigd overkomt, nu het zeker in het belang is van verzoeker om, hangende de procedure tot nietigverklaring, en ongeacht het tijdsverloop tot aan een nieuwe herdeliberatie, reeds aan alle pedagogische activiteiten ten volle deel te

nemen, als ware hij een regelmatig ingeschreven student; dat die vraag des te meer klemmt, nu de examencommissie verzoeker reeds tweemaal al te veel tijd heeft ontnomen door een eerste keer te wachten met herdeliberatie van 19 september tot 25 oktober en een tweede keer van 23 november tot 19 december, en zulks na een aantal aanmaningsbrieven, daarbij zelfs eigenlijk de schijn verwekkend dat verzoekers herdeliberaties toch niet tot een voor hem positief resultaat konden leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 19 december 2000 van de examencommissie betreffende het tweede jaar sociaal werk, departement Sociaal-Agogisch werk van de Hogeschool Gent waarbij zij met betrekking tot Kim DERUDDER beslist dat deze niet is geslaagd.

Artikel 2.

Bevolen wordt aan de Hogeschool Gent Kim DERUDDER onmiddellijk na de kennisgeving van huidig arrest in te schrijven als regelmatig student in het departement Sociaal-Agogisch werk, derde jaar sociaal werk en laatstens op zestien januari 2001 tot zijn herdeliberatie te doen overgaan betreffende het tweede jaar sociaal werk.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen januari 2001, door :

de HH. D. VERBIEST, kamervoorzitter,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

D. VERBIEST.